ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη αποθλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2026.07.06 13:27:56 EEST, Ο Γραμματέας: ILIAS DELIGIANNIS

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ
Τμήμα Εμπορικού Δικαίου, Πτωχεύσεων, Διανοητικής Ιδιοκτησίας και Ανταγωνισμού-Ενοχικού Δικαίου

Αριθμός Απόφασης
7325..../2026

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευτυχία Ατσίδη, Πρωτοδίκη, που όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Δικαστηρίου και τη Γραμματέα, Άννα Γκούντα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 10η Δεκεμβρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ-ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ-ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: 1) [redacted] του κατοίκου [redacted] κατόχου του ΑΦΜ [redacted] του [redacted], κατόχου του ΑΦΜ [redacted] και **3)** [redacted] κατοίκου [redacted] ς Αττικής, [redacted] κατόχου του ΑΦΜ [redacted] εκ των οποίων οι δύο πρώτες παραστάθηκαν στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, Ευστράτιου Νικολακέα (ΑΜ ΔΣΑ [redacted] ενώ για τον τελευταίο δηλώθηκε ότι έχει αποβιώσει.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ-ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΒΗ: ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία [redacted] που εδρεύει στην οδός [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ

ως ειδικής διαδόχου της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία », η οποία δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ-ΚΑΘ' ΗΣ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία », όπως μετονομάστηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία », που εδρεύει στο , οδός και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας ως μη-δικαιούχος και μη- υπόχρεος διάδικος, υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια και πληρεξούσια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία » που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, της τελευταίας ούσας ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία », η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της, (ΑΜΔΣΑ

Με την υπό κρίση, από 04.09.2018 ανακοπή, ζητείται να ακυρωθεί η υπ' αρ. Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν και στο δικόγραφο των από 01-12-2025 Πρόσθετων Λόγων αυτής. Η ανακοπή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού την 05/09/2018, έλαβε και προσδιορίσθηκε να συζητηθεί αρχικά κατά τη δικάσιμο της 13ης-10-2021, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 08ης-02-2023 κατά την οποία αναβλήθηκε εκ νέου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, στο πινάκιο της οποίας εγγράφηκε . Ακολούθως, την 13-05-2022 η Αυτοτελώς Προσθέτως Παρεμβαίνουσα κατέθεσε την από 25-04-2022 Αυτοτελή Πρόσθετη Παρέμβαση η οποία έλαβε προσδιορίστηκε προς συζήτηση

αρχικά κατά την δικάσιμο της 08ης-02-2023 κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, στο πινάκιο της οποίας εγγράφηκε). Στη συνέχεια, την 01-12-2025, η πρώτη και δεύτερη των ανακοπτόντων, κατέθεσαν στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου τους από 01-12-2025 Πρόσθετους Λόγους, που έλαβαν 5 και προσδιορίστηκαν προς συζήτηση κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, στο πινάκιο της οποίας εγγράφηκαν (αρ. πιν. ΣΤΑ6-16).

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους, αναφέρθηκαν στα δικόγραφά τους και στις έγγραφες προτάσεις τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται ο' αυτά και στα πρακτικά της δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.1 Ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου εκκρεμούν: α) η από 04.09.2018) ανακοπή, β) οι από 01-12-2025 Πρόσθετοι Λόγοι αυτής και γ) η από 25-04-2022 Αυτοτελής Πρόσθετη Παρέμβαση που πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικαστούν, διότι υπάγονται στην ίδια διαδικασία (περιουσιακές διαφορές άρθρου 632 ΚΠολΔ), αφορούν τους ίδιους διαδίκους και τελούν σε σχέση προφανούς συνάφειας μεταξύ τους ενώ κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου με την ένωση και συνεκδίκασή τους διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρο 31, 246 και 591 παρ.1 του ΚΠολΔ).

1.2 Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 847, 850, 851 επ. ΑΚ και 328 ΚΠολΔ συνάγεται, ότι από δίκη που έχει διεξαχθεί μεταξύ του δανειστή και είτε του πρωτοφειλέτη είτε του εγγυητή

προκύπτει δεδικασμένο υπέρ του ετέρου μόνο επωφελές και μόνο αν η αγωγή του δανειστή απορρίφθηκε λόγω ανυπαρξίας του χρέους. Από αυτήν την περιορισμένη και συγκυριακή καθ' υποκείμενο επέκταση του ευμενούς μόνο δεδικασμένου δεν έπεται ότι μεταξύ τους, δηλαδή μεταξύ πρωτοφειλέτου και εγγυητού υπάρχει γενικώς και εκ προοιμίου δεσμός αναγκαστικής ομοδικίας υπό την έννοια του άρθρου 76 παρ. 1 περ. β' ΚΠολΔ (επέκταση της ισχύος της εκδιδόμενης αποφάσεως και στους δύο). Αντίθετη εκδοχή, θα διεύρυνε κατ' αποτέλεσμα το άρθρο 328 ΚΠολΔ και θα υπερέτεινε αδικαιολογήτως το γράμμα και τον σκοπό της διατάξεως του άρθρου 76 παρ.1 περ. β' του ΚΠολΔ, θα ήταν δε και ασυμβίβαστη προς την κατά το ουσιαστικό δίκαιο αυτοτέλεια της άμυνας του καθενός (άρθρο 853 ΑΚ). Επί πλέον η απόλυτη αυτή άποψη θα κατέληγε συχνά σε διαδικαστικές δυσχέρειες και θα επέφερε εκ προοιμίου και γενικώς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις και απαράδεκτα (ΑΠ 1598/2000, ΑΠ 1223/1995). Εκ τούτων παρέπεται, ότι όταν ασκείται κοινή αγωγή παθητικώς κατά του πρωτοφειλέτου και του εγγυητού υφίσταται αναγκαία ομοδικία μεταξύ τους καθ' ο μέρος αντικείμενο της δίκης ως προς τον καθένα είναι η ύπαρξη της κύριας οφειλής, όντας αδιάφορο αν η επέκταση του δεδικασμένου είναι περιορισμένη, εξαρτώμενη από την νίκη ή ήττα του διαδίκου, όπως στην περίπτωση κατά την οποία δημιουργείται μόνον επί της ανυπαρξίας του χρέους (ΑΠ 764/2009). Αυτά δε εν όψει και του ότι ο Άρειος Πάγος, όταν ερευνά το παραδεκτό αιτήσεως αναιρέσεως, δεν μπορεί να κρίνει παρεμπιπτόντως το έννομο συμφέρον του απόντος ομοδίκου (ούτε όταν αυτός είναι αναγκαίος, και θεωρείται ότι αντιπροσωπεύθηκε στη δίκη από τους αναγκαίους ομοδίκους), να ασκήσει κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην του ανακοπή ερημοδικίας όταν εξετάζει εάν η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση έχει τελεσιδικήσει (ΟλΑΠ 15/2001, ΑΠ 2146/2013). Εξ άλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 286 περ. α' και 287 παρ. 1 ΚΠολΔ,. προκύπτει ότι λόγο διακοπής της δίκης αποτελεί και ο θάνατος διαδίκου, ο οποίος όμως πρέπει να γνωστοποιηθεί στον αντίδικο του αποβιώσαντος

από πρόσωπο που δικαιούται να επαναλάβει τη δίκη, όπως είναι και οι κληρονόμοι του αποβιώσαντος διαδίκου ή από τον πληρεξούσιο ή το νόμιμο αντιπρόσωπο του αποβιώσαντος, η δε γνωστοποίηση μπορεί να γίνει μόνο με επίδοση δικογράφου ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός ακροατηρίου κατά την επιχείρηση διαδικαστικής πράξεως, όχι όμως και με τις προτάσεις, αφού αυτές δεν επιδίδονται. Περαιτέρω, κατ' άρθρο 288 ΚΠολΔ, στην περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, η οποία συμφώνως προς τα προεκτεθέντα υφίσταται και στην περίπτωση που ασκείται κοινή αγωγή παθητικώς κατά του πρωτοφειλέτου και του εγγυητή καθ' ο μέρος αντικείμενο της δίκης ως προς τον καθέναν είναι η ύπαρξη της κύριας οφειλής, ο θάνατος ενός από τους ομοδίκους ή άλλο γεγονός του άρθρου 286 που επέρχεται στο πρόσωπο ενός ομοδίκου, έχει ως αποτέλεσμα την διακοπή της δίκης ως προς όλους τους διαδίκους (ΑΠ 1281/2017, ΑΠ 118/2015). Εκ τούτων συνάγεται εξ αντιδιαστολής του άρθρου 288 του ΚΠολΔ, ότι επί απλής ομοδικίας, η οποία υπάρχει και επί παθητικής ενοχής εις ολόκληρον, κατά το άρθρο 481 του ΑΚ, μεταξύ των περισσοτέρων συνοφειλετών, ως μεταξύ περισσοτέρων ευθυνομένων ως πρωτοφειλετών και συνεγγυητών εκ συμβάσεως πιστώσεως με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό και επίσης μεταξύ πρωτοφειλέτου και εγγυητού καθ' ο μέρος αντικείμενο της δίκης ως προς τον καθέναν δεν είναι η ύπαρξη της κύριας οφειλής, η διακοπή επέρχεται μόνο ως προς τον αποβιώσαντα απλό ομόδικο και δεν επηρεάζει την δίκη ως προς τους λοιπούς (ΑΠ 1281/2017, ΑΠ 379/2015).

Εν προκειμένω, ο πληρεξούσιος δικηγόρος των ανακοπτόντων, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο, δήλωσε ότι ο τρίτος αυτών, του ι αποβιώσει μετά την άσκηση της κρινόμενης ανακοπής και δη την 18-08-2020, ο θάνατός του αποδεικνύεται δε από το προσκομισθέν υπό στοιχεία πόσπασμα Ληξιαρχικής Πράξης Θανάτου της Ληξιάρχου του Ληξιαρχείου Ηλιουπόλεως. Η γενόμενη ως άνω, με δήλωση του πληρεξουσίου

δικηγόρου του στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, που καταχωρίστηκε στα πρακτικά, γνωστοποίηση του θανάτου του τρίτου των ανακοπτόντων, ευθυνόμενου εις ολόκληρον, με τους λοιπούς ανακόπτοντες, υπό την ιδιότητα του εγγυητή, επάγεται την βιαία διακοπή της προκειμένης δίκης ως προς αυτόν, νομίμως συνεχιζομένης αυτής ως προς τους λοιπούς, απλούς ομοδίκους του.

1.3 Από τις διατάξεις των άρθρων 76,80,81,82,83, 272 παρ. 2, 274 εδ. β ΚΠολΔ, προκύπτει ότι επί αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης, η κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, παρουσία του αυτοτελώς προσθέτως παρεμβάντος, αποτρέπει τις προκύπτουσες από την ερημοδικία του υπέρ ου η παρέμβαση έννομες συνέπειες, δεδομένου ότι στην περίπτωση της αυτοτελούς προσθέτου παρεμβάσεως ο παρεμβαίνων αντιπροσωπεύει τον απολιπόμενο διάδικο υπέρ του οποίου παρεμβαίνει, εφαρμοζομένων των διατάξεων περί αναγκαίας ομοδικίας, σε αντίθεση με την απλή πρόσθετη παρέμβαση όπου η παρουσία του προσθέτως παρεμβαίνοντος δεν αποτρέπει τις έννομες συνέπειες από την απουσία του διαδίκου υπέρ του οποίου παρεμβαίνει καθιστώντας την παρέμβαση άνευ αντικειμένου (βλ. ΑΠ 332/1994 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΜΠρ Αθ. 629/2014 αδημοσίευτη, Κεραμέας/Κονδύλης/Νίκας σελ. 194, αρ. 83, σελ. 565 άρθρο 274, Μακρίδου).

Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη από τις ανακόπτουσες-καθ' ων η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση, υπ' αριθμό Έκθεση Επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του ο Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, ακριβές αντίγραφο της Ανακοπής, με την έκθεση κατάθεσης δικογράφου στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, την πράξη ορισμού της αρχικής δικασίμου και κλήση προς παράσταση στη συζήτηση κατά τη δικάσιμο εκείνη, κατά την οποία η συζήτηση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 08ης-02-2023 και ακολούθως για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της

παρούσας, στο πινάκιο της οποίας εγγράφηκε, της εγγραφής επέχουσας θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθ' ης η ανακοπή-υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία », σύμφωνα με τα άρθρα 126 παρ.1 εδ. γ και 129 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Ακολούθως, όταν κατά την παρούσα δικάσιμο, συνεκφωνήθηκαν οι ως άνω υποθέσεις (ανακοπή, αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση και πρόσθετοι λόγοι ανακοπής) από το οικείο πινάκιο, η τελευταία δεν παραστάθηκε. Ωστόσο, αυτή δεν θα πρέπει να δικαστεί ερήμην διότι, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από την υπέρ αυτής αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, λόγω της δημιουργηθείσας μεταξύ τους σχέσης αναγκαστικής ομοδικίας.

2.1 Με την κρινόμενη Ανακοπή και τους Πρόσθετους Λόγους της, οι ανακόπτουσες ζητούν, για τους λόγους που αναφέρουν, να ακυρωθεί η Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε ύστερα από αίτηση της καθ' ης η Ανακοπή τράπεζας για απαίτηση της τελευταίας, ύψους 211.863,71 ευρώ, πλέον συμβατικών τόκων υπερημερίας από την 30-03-2018 και εξόδων, απορρέουσας από την με στοιχεία σύμβαση στεγαστικού δανείου και τις από 30-08-2011, 18-06-2012 και 25-09-2013 Πρόσθετες Πράξεις αυτής που αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο με τη σύμβαση, η οποία σύμβαση συνήφθη μεταξύ, αφενός της πρώτης των ανακοπτόντων ως πιστούχου και της δεύτερης και τρίτου αυτών ως εγγυητών και αφετέρου, της τράπεζας με την επωνυμία », ειδική διάδοχος της οποίας κατέστη η αιτήσασα την έκδοση της ανακοπτόμενης Διαταγής Πληρωμής και καθ' ης η Ανακοπή και οι Πρόσθετοι Λόγοι τράπεζα. Η Ανακοπή αρμοδίως, καθ' ύλην και κατά τόπο, φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, αφού Δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής ποσού 211.863,71 ευρώ

(άρθρο 632 § 1 εδ. α και 14 παρ.1 ΚΠολΔ), κατά την διαδικασία των άρθρων 614 ΚΠολΔ, κατά την οποία εκδικάζονται οι ανακοπές του άρθρου 632 ΚΠολΔ που ασκούνται μετά την 01-01-2016 (άρθρο 632 παρ.2 εδ. β του ΚΠολΔ όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του ν.4335/2015). Επιπλέον, η υπό κρίση ανακοπή έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα, εντός της προθεσμίας των 15 ημερών, μη συνυπολογιζόμενων των Σαββάτων, των Κυριακών και των ενδιάμεσων αργιών (άρθρα 585 και 632 § 2 εδ. α του ΚΠολΔ), δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στις ανακόπτουσες την 03-09-2018 και την 07-09-2018 (βλ. την υπ' αρ. Έκθεση Επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, και την από 07-09-2018 επισημείωση της Δικαστικής Επιμελήτριας το επιδοθέν αντίγραφο της Διαταγής Πληρωμής) και η κρινόμενη ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης την (βλ. την Έκθεση Επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,). Αντίστοιχα, οι συνεκδικαζόμενοι Πρόσθετοι Λόγοι, ασκήθηκαν παραδεκτά, με αυτοτελές δικόγραφο, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η ανακοπή την 01-12-2025, και επιδόθηκαν αυθημερόν στην καθ' ης και στην Αυτοτελώς Προσθέτως Παρεμβαίνουσα (βλ. τις υπ' αρ. και Εκθέσεις Επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου), ήτοι εντός της προθεσμίας των 8 τουλάχιστον ημερών πριν από την συζήτηση της ανακοπής (άρθρο 585 παρ. 2 ΚΠολΔ) που είχε οριστεί, έπειτα από αναβολή, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (10-12-2025). Πρέπει, συνεπώς, τα συνεκδικαζόμενα κατά την προσήκουσα διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, δικόγραφα της ανακοπής και των πρόσθετων λόγων, να γίνουν τυπικά δεκτά

και να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς το παραδεκτό, νόμω και ουσία βάσιμο των λόγων τους.

2.2 Ακολούθως, η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

», ενεργούσα ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος, υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « , άσκησε αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση στην ανοιγείσα με την Ανακοπή δίκη υπέρ της καθ' ης η ανακοπή, επικαλούμενη έννομο συμφέρον καθώς το δεδικασμένο από την απόφαση που θα εκδοθεί στην παρούσα δίκη θα δεσμεύει και την ως άνω αλλοδαπή εταιρεία, με την οποία πρόσθετη παρέμβαση ζητεί την απόρριψη της ανακοπής και την επιβολή της δικαστικής της δαπάνης σε βάρος των ανακοπτουσών. Η ως άνω αυτοτελής πρόσθετη παρεμβάση ασκήθηκε παραδεκτά, με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 13-05-2022 και επιδόθηκε στην καθ' ης και στις ανακόπτουσες την 13-12-2022 (βλ. την υπ' Έκθεση Επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών και τις υπ' αρ και κθέσεις Επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών, I κρινόμενη αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση είναι επιπλέον νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των αρ. 81, 83, 225 παρ .2 και 3, 325 παρ. 2, 919 και 176 επ. ΚΠολΔ και ως εκ τούτου πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, συνεκδικαζόμενη με την υπό κρίση ανακοπή και τους πρόσθετους λόγους της.

3.1 Το άρθρο 623 ΚΠολΔ ορίζει ότι "Κατά τις διατάξεις των άρθρων 624 έως 636 μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής

χρεογράφων, εφόσον πρόκειται για ιδιωτικού δικαίου διαφορά και η απαίτηση, καθώς και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε μετά από ομολογία ή αποδοχή της αίτησης του οφειλέτη", ενώ το άρθρο 626 παρ. 3 του ιδίου Κώδικα προβλέπει ότι "Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται και να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της". Από τις παραπάνω διατάξεις σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 624 ΚΠολΔ προκύπτει ότι μεταξύ των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων, με τη συνδρομή των οποίων, μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής, είναι αφενός μεν η ύπαρξη χρηματικής απαίτησης του αιτούντος, αφετέρου δε η απαίτηση αυτή και το ποσό της να αποδεικνύονται άμεσα από δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή από συνδυασμό τέτοιων εγγράφων ή από απόφαση ασφαλιστικών μέτρων. Τίθεται έτσι η έγγραφη απόδειξη της απαίτησης ως ειδική διαδικαστική προϋπόθεση για την έκδοση για αυτήν, διαταγής πληρωμής (ΑΠ 1413/2022, ΑΠ 694/2022). Εάν η απαίτηση ή το ποσό της δεν αποδεικνύονται από τα έγγραφα που επισυνάφθηκαν στην αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, ο δικαστής οφείλει, κατ` άρθρο 628 ΚΠολΔ, να μην εκδώσει διαταγή πληρωμής, εάν δε, παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋπόθεσης, εκδοθεί διαταγή πληρωμής, τότε αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη, κατά τα άρθρα 632 και 633 ΚΠολΔ, καθόσον λόγους ανακοπής μπορούν να αποτελέσουν είτε η έλλειψη των διαδικαστικών (τυπικών) προϋποθέσεων, που απαιτούνται, σύμφωνα με τα άρθρα 623 επ. ΚΠολΔ, για την έκδοση διαταγής πληρωμής, είτε ενστάσεις κατά της απαιτήσεως, ήτοι τη βασιμότητα ή το ύψος αυτής (ΑΠ 123/2023, ΑΠ 1414/2022, ΑΠ 1972/2022). Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής, για τον λόγο αυτό, απαγγέλλεται, λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξαρτήτως της ύπαρξης και της δυνατότητας απόδειξης της απαίτησης με άλλα μέσα (ΟλΑΠ 10/1997, ΑΠ 694/2022, ΑΠ 341/2021, ΑΠ 665/2006). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των

άρθρων 806, 807 και 361 ΑΚ προκύπτει ότι η σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, είναι σύμβαση κοινού δανεισμού, με βάση την οποία η δανείστρια τράπεζα παρέχει στον αντισυμβαλλόμενο δάνειο, καταβάλλοντας το δάνεισμα εφάπαξ ή τμηματικά και ο τελευταίος, για την κάλυψη αυτού του δανείου προβαίνει σε τμηματικές καταβολές προς την τράπεζα, καθορισμένες εκ των προτέρων κατά χρόνο και κατά ποσό. Το αποδιδόμενο μέρος του οφειλόμενου κεφαλαίου του δανείου καλείται χρεώλυτρο, το οποίο καταβάλλεται, είτε κεχωρισμένως, είτε κατόπιν άθροισης και των τόκων, οπότε σχηματίζεται το τοκοχρεώλυτρο. Το δάνειο χορηγείται υπό την αίρεση της εμπρόθεσμης και προσήκουσας καταβολής των δόσεων. Εάν η αίρεση πληρωθεί ο δανειστής έχει το δικαίωμα, σύμφωνα με τους όρους της δανειακής σύμβασης, να την καταγγείλει προώρως, οπότε όλες οι οφειλόμενες περιοδικές εκ του δανείου δόσεις, αφορώσες χρεώλυτρο ή τοκοχρεώλυτρο ή τόκο, γίνονται απαιτητές. Με την καταγγελία η σύμβαση του δανείου λύεται και επομένως ενεργοποιείται ο συμβατικός όρος, που παρέχει στο δανειστή το δικαίωμα να αξιώσει την άμεση πληρωμή από τον οφειλέτη ολοκλήρου του οφειλομένου κεφαλαίου, καθώς και τους τόκους υπερημερίας από την καταγγελία (ΑΠ 1432/2022, ΑΠ 747/2012, ΑΠ 1455/2007). Στην περίπτωση που λόγω της καταγγελίας του δανείου υπάρξει εξ αυτού οφειλή και ο δανειολήπτης δεν την πληρώνει, η τράπεζα μπορεί να υποβάλει αίτηση για την έκδοση σε βάρος του διαταγής πληρωμής για την απαίτησή της, υπό τους όρους των διατάξεων των άρθρων 623 και 624 ΚΠολΔ (ΑΠ 1432/2022). Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 167 ΑΚ, η οποία προβλέπει ότι η δήλωση της βούλησης έχει νομική ενέργεια μόνο αφότου περιέλθει στο πρόσωπο στο οποίο απαιτείται να απευθυνθεί, συνάγεται ότι η καταγγελία για τη λύση της σύμβασης δανείου είναι μονομερής και ληψιδεής δήλωση της βούλησης του συμβαλλομένου μέρους και για να παραγάγει τα αποτελέσματα της απαιτείται περιέλευσή της στο νόμιμο παραλήπτη. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη θεωρία της παραλαβής ή

της λήψης που δέχεται ο ΑΚ, η δήλωση θεωρείται συντελεσθείσα όχι απλώς από την αποτύπωσή της στον εξωτερικό κόσμο (θεωρία της εκδήλωσης) ούτε από τη γνώση του περιεχομένου της εκ μέρους του παραλήπτη προς τον οποίο απευθύνεται (θεωρία της γνώσης), αλλά από την παραλαβή της. Επομένως, για να παραγάγει τα αποτελέσματα της απαιτείται περιέλευσή της στο νόμιμο παραλήπτη (ΑΠ 1579/2008 δημοσ. oewww.areiospagos.gr). Περαιτέρω, η καταγγελία, επιδόμενη με εξώδικη δήλωση, περιέχει δήλωση βουλήσεως (διαπλαστικού χαρακτήρα μονομερή δικαιοπραξία έχουσα ορισμένο λήπτη), όταν προβλέπεται δικαίωμα καταγγελίας εκ του νόμου ή από τη σύμβαση, πρέπει δε αυτή να απευθύνεται και να επιδίδεται σε όλα τα πρόσωπα στα οποία αφορά (ΜονΕφΠειρ 231/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, η καταγγελία της συμβάσεως είναι το διαπλαστικό δικαίωμα του δικαιούχου, που ασκείται με μονομερή πράξη/δήλωσή του που απευθύνεται προς τον αντισυμβαλλόμενο, έχει δε ως σκοπό τη λύση μιας διαρκούς ενοχικής σχέσεως για κάποιο νόμιμο λόγο. Ακολούθως, η καταγγελία ενεργεί ex nunc (για το μέλλον) και όσο υφίσταται και λειτουργεί μια σύμβαση, παράγει έννομα αποτελέσματα μέχρι να καταγγελθεί. Επομένως, το εν λόγω δικαίωμα προς καταγγελία είναι διαπλαστικό αφού χορηγείται η εξουσία, με μονομερή δήλωση, η οποία αποκτά νομική ενέργεια μόλις περιέλθει στον συμβαλλόμενο (ΑΚ 167), να προκαλέσει την άρση (λύση) της συμβάσεως για το μέλλον, δηλαδή την κατάργησή της, δημιουργεί δε εφεξής μια νέα έννομη κατάσταση (ΜονΠρωτΑθ 2565/2024, ΜονΕφΘεσς 1317/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), με την επέλευση δε των αποτελεσμάτων της καταγγελίας, επέρχεται η λύση της συμβάσεως. Συνοψίζοντας, από τις προαναφερθείσες διατάξεις των άρθρων 623, 624 ΚΠολΔ και 806, 807 και 361 ΑΚ, προκύπτει ότι διαταγή πληρωμής μπορεί να εκδοθεί εις βάρος του οφειλέτη και για το υπόλοιπο δανείου, που καταγγέλθηκε από το δανειστή, εφόσον αποδεικνύονται εγγράφως η σύμβαση δανείου, η καταγγελία της σύμβασης, η κίνηση και το κλείσιμο του τηρηθέντος σχετικού λογαριασμού καθώς και το

χρεωστικό υπόλοιπο αυτού, στην πληρωμή του οποίου, με τις νόμιμες επιβαρύνσεις, υποχρεούται ο δανεισθείς οφειλέτης (βλ. ΑΠ 364/2025, ΑΠ 852/2023). Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 443 και 444 ΚΠολΔ, για να έχει αποδεικτική δύναμη ιδιωτικό έγγραφο πρέπει να έχει την ιδιόχειρη υπογραφή του εκδότη ή αντί για υπογραφή ένα σημάδι που αυτός έβαλε και επικύρωση από συμβολαιογράφο ή άλλη δημόσια αρχή, που βεβαιώνει πως το σημάδι έχει τεθεί αντί για την υπογραφή και ότι ο εκδότης δήλωσε ότι δεν μπορεί να υπογράψει (άρθρο 443 ΚΠολΔ) ενώ σύμφωνα με το άρθρο 449 παρ. 2 του ΚΠολΔ, φωτοτυπίες εγγράφων έχουν αποδεικτική δύναμη ίση με το πρωτότυπο, εφόσον η ακρίβειά τους βεβαιώνεται από πρόσωπο που είναι κατά νόμο αρμόδιο να εκδίδει αντίγραφα (ΑΠ 1094/2006, ΑΠ 902/2006, ΕφΔωδ 32/2011, ΕφΘεσ 1027/2010, ΜΠΛαμ 102/2015, ΜΠρΡοδ 41/2011, ΜΠρΑΘ 1258/2008 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ Νόμος), ήτοι από δικηγόρο ή άλλη αρμόδια αρχή (36 παρ. 2 στοιχ. β Ν. 4194/2013,14 Ν. 1599/1986). Η φωτοτυπία αποτελεί ακριβή απεικόνιση του φωτοτυπημένου εγγράφου. Επικυρωμένη, δε, φωτοτυπία σημαίνει απεικόνιση τού φωτοτυπημένου εγγράφου και επί πλέον βεβαίωση ότι η απεικόνιση είναι ακριβής ενώ το ζήτημα εάν το φωτοτυπημένο έγγραφο έχει ή όχι το χαρακτήρα πρωτοτύπου εγγράφου κρίνεται από το δικαστήριο και όχι από το βεβαιώνοντα τη γνησιότητα της φωτοτυπίας (ΑΠ 1094/2006 Νομος, ΕφΛαρ 22/2018 ΤΝΠ Ισοκράτης, ΕφΛαρ 351/2010 ΤΝΠ Ισοκράτης).

Με τον τρίτο Πρόσθετο Λόγο, οι ανακόπτουσες ισχυρίζονται ότι η καθ' ης, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «[illegible]», τους επέδωσε την από [illegible]8 Εξώδικη Δήλωση-Καταγγελία Σύμβασης, σύμφωνα με την οποία τους ενημέρωνε ότι την 05-02-2018, ήτοι σε χρόνο προγενέστερο, έκλεισε το λογαριασμό του δανείου και κατήγγειλε την ένδικη δανειακή σύμβαση, χωρίς να τους κοινοποιήσει την από 05-02-2018 καταγγελία, η οποία θα καθιστούσε, σύμφωνα με τον όρο 12α της σύμβασης, ληξιπρόθεσμη και απαιτητή την

ενσωματωμένη στην προσβαλλόμενη Διαταγή Πληρωμής απαίτηση της καθ' ης. Ότι συνακόλουθα, η ως άνω Εξώδικη Δήλωση, αποτελεί απλώς επιστολή ενημέρωσης των δανειοληπτών για το κλείσιμο του λογαριασμού της δανειακής σύμβασης και την καταγγελία του δανείου εκ μέρους της τράπεζας ήδη από την 05-02-2018 και δεν παράγει τα αποτελέσματα της καταγγελίας. Ότι στα προσκομισθέντα για την έκδοση της Διαταγής Πληρωμής έγγραφα δεν επισυνάπτεται η εν λόγω καταγγελία, της οποίας το περιεχόμενο δεν γνωστοποιήθηκε στις ανακόπτουσες ούτε προκύπτει από κάποιο άλλο έγγραφο. Με τον συναφή τέταρτο Πρόσθετο Λόγο, οι ανακόπτουσες ισχυρίζονται ότι η επιδοθείσα σε αυτές την 22-03-2018 από 20-02-2018 έγγραφη καταγγελία της καθ' ης, δεν έφερε την πρωτότυπη, ιδιόχειρη υπογραφή του συντάξαντος αυτήν προσώπου, αλλά μόνο ηλεκτρονική υπογραφή της υπαλλήλου που φέρεται να ενεργεί για λογαριασμό της καταγγέλλουσας, ήτοι δεν έφερε φυσική υπογραφή αλλά μηχανογραφημένη, με αποτέλεσμα να μην έχει συνταχθεί νομίμως και να μην πληροί τις προϋποθέσεις του ιδιωτικού εγγράφου. Ότι συνεπώς, από τα προσκομισθέντα κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής έγγραφα, δεν αποδεικνύεται ότι έχει συντελεστεί πράγματι καταγγελία της εν λόγω δανειακής σύμβασης και συνακόλουθα, ότι έχει καταστεί ληξιπρόθεσμο και απαιτητό το μη ληξιπρόθεσμο μέρος του δανείου με αποτέλεσμα αφενός να μην αποδεικνύονται η απαίτηση της καθ' ης και το ποσό αυτής και αφετέρου, να μην συντρέχουν οι προϋποθέσεις έκδοσης Διαταγής Πληρωμής, καθιστάμενης έτσι της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής ακυρωτέας.

Οι λόγοι αυτοί είναι ορισμένοι και νόμιμοι, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην προπαρατεθείσα νομική σκέψη, ερειδόμενοι στις διατάξεις των άρθρων 160, 806,807 ΑΚ, 443,444,447,449 παρ. 2, 634, 624 ΚΠολΔ, 36 Ν. 4194/2013 και 14 Ν. 1599/1986. Πρέπει συνεπώς να ερευνηθούν ως προς την ουσιαστική βασιμότητά τους.

3. Από το σύνολο των προσκομιζόμενων εγγράφων αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπό στοιχεία σύμβασης στεγαστικού δανείου που συνήφθη μεταξύ της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία » της πρώτης ανακόπτουσας ως πιστούχου και της δεύτερης αυτών ως εγγυήτριας από κοινού με τον ήδη αποβιώσαντα σύζυγό της, , ευθυνόμενους εις ολόκληρον εκάστος, η ως άνω τράπεζα χορήγησε στη τοκοχρεωλυτικό δάνειο ποσού 180.000,00 ευρώ προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για την αγορά και ανακαίνιση ακινήτου. Ειδικότερα, το δάνειο συμφωνήθηκε έντοκο, με το κυμαινόμενο επιτόκιο αποτελούμενο από το Βασικό Επιτόκιο Συμβάσεων σε Euribor τριμήνου (Βέσερ 3), αερχόμενο κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης σε 3,8790% πλέον της προσαύξησης 2,9500% καθώς και της εισφοράς του ν.128/75, και εξοφλητέο σε με 360 μηνιαίες τοκοχρεοωλυτικές δόσεις, ύψους εκάστης 1.176,94 ευρώ. Περαιτέρω, με τον όρο 12 της δανειακής σύμβασης ορίστηκε ότι « Η τράπεζα δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου πριν ή μετά την ανάληψη ολόκληρου ή και μέρους του δανείου και να το κηρύξει αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό αξιώνοντας την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού κεφαλαίου μαζί με τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις και στις πιο κάτω ενδεικτικές αλλά όχι περιοριστικές περιπτώσεις: α) παράβασης οποιουδήποτε όρου της παρούσας σύμβασης, β)....γ).....δ)....ε).....στ) συμπλήρωσης χρονικού διαστήματος 90 ημερών από την περιέλευση του πιστούχου σε υπερημερία, ζ)....». Επιπλέον, στον 13 της ως άνω δανειακής σύμβασης, προβλέπεται ότι «Σε κάθε περίπτωση ολικής ή μερικής καθυστέρησης πληρωμής από τον Πιστούχο οποιουδήποτε ποσού κεφαλαίου, τόκων, Επιβαρύνσεων κάθε φύσης ή εξόδων του χορηγούμενου δανείου αυτός καθίσταται αυτοδικαίως υπερήμερος και θα χρεώνεται με το ανώτατο επιτρεπόμενο κάθε φορά ποσοστό τόκου υπερημερίας. Ο τόκος υπερημερίας θα χωρεί από την πρώτη

ημέρα καθυστέρησης, χωρίς επιταγή προς πληρωμή ή άλλη ειδοποίηση προς τον πιστούχο ή τον εγγυητή, η δε τράπεζα θα δικαιούται να επιδιώξει από τον πιστούχο και τον εγγυητή ή την είσπραξη των καθυστερούμενων δόσεων, των τυχόν οφειλόμενων τόκων, επιβαρύνσεων και εξόδων είτε πλέον αυτών, και την εξόφληση του υπολοίπου κεφαλαίου του δανείου, κηρυσσομενού από αυτήν, κατά την κρίση της, ολοκλήρου ληξιπρόθεσμου και απαιτητού μαζί με τους τόκους μέχρι την εξόφληση του δανείου, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους της παρούσας. Σε κάθε ποσό τόκων που οφείλονται σύμφωνα με τους όρους της παρούσας θα χωρεί ανατοκισμός ανά εξάμηνο». Ακολούθως, δυνάμει της από 26-03-2013 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης, διεπόμενης από το ελληνικό δίκαιο και σύμφωνα με την υπ' α
απόφαση της ΕΠΑΘ της Τράπεζας της Ελλάδος και το υπ' αρ.

στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού των εργασιών του Υποκαταστήματος στην Ελλάδα της δανείστριας τράπεζας (
), μεταβιβάστηκαν δια εκχωρήσεως των δικαιωμάτων και αναδοχής των υποχρεώσεων, στην τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία
» η οποία κατέστη έτσι ειδικής διάδοχος της δανείστριας τράπεζας. Αποδείχτηκε περαιτέρω, ότι στις 22.03.2018 και στις 29-03-2018, η ως άνω ειδική διάδοχος, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία

επέδωσε στην δεύτερη και στην πρώτη αντίστοιχα των ανακοπτουσών, την από 20.02.2018 εξώδικη Δήλωση-Καταγγελία-Πρόσκληση, σύμφωνα με την οποία τους δήλωνε ότι αυτή, εξαιτίας της μη συμμόρφωσης της πιστούχου προς τους όρους της δανειακής σύμβασης, συνιστάμενη στην καθυστέρηση καταβολής των οφειλομένων, προέβη την 05-02-2018 σε καταγγελία της σύμβασης και κλείσιμο του λογαριασμού που τηρήθηκε στα πλαίσια εξυπηρέτησής της, καθιστώντας ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και το άληκτο κεφάλαιο των υπόλοιπων δόσεων, το οποίο μεταφέρθηκε σε λογαριασμό οριστικής καθυστέρησης (βλ.

την από Εξώδικη Δήλωσης-Καταγγελία-Πρόσκληση όπισθεν των υπ' αρ. και Εκθέσεων Επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, που εδρεύει στο Πρωτοδικείο Αθηνών, . Παράλληλα, τις καλούσε να εξοφλήσουν άμεσα το σύνολο της οφειλής τους, ανερχόμενο την ημέρα της καταγγελίας σε 211.863,71 ευρώ, πλέον τόκων από την επομένη της καταγγελίας με το συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας προσαυξημένο κατά 2,5 εκατοστιαίες μονάδες και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, άλλως θα ήταν υποχρεωμένη να κινήσει την προβλεπόμενη από το νόμο διαδικασία για την είσπραξη της απαίτησής της. Αποδείχτηκε ακόμα ότι η ως άνω τράπεζα, δικαιοπάροχος της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία στην οποία μεταβιβάστηκε, μεταξύ άλλων, η απαίτηση που απορρέει από την επίδικη σύμβαση δανείου και επιδικάστηκε με την ανακόπτομενη Διαταγή Πληρωμής, σύμφωνα με την από 12-09-2019 σύμβαση εκχώρησης τιτλοποιούμενων επιχειρηματικών απαιτήσεων, νομίμως δημοσιευθείσα σε περίληψη στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, επικαλέστηκε και προσκόμισε, για την απόδειξη της καταγγελίας της δανειακής σύμβασης, την ως άνω, από 20/02/2018 εξώδικη δήλωση-καταγγελία και πρόσκληση της αιτούσας την έκδοση της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής, ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « », μετά των υπ' αρ. και Εκθέσεων Επίδοσης αυτής του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Ωστόσο, η αναφερόμενη στην από 20-02-2018 Εξώδικη Δήλωση της δανείστριας τράπεζας, από 05.02.2018 καταγγελία της σύμβασης δανείου, δεν αποδεικνύεται από τα προσκομισθέντα προς έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής έγγραφα, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκε έγγραφη καταγγελία με ημερομηνία 05.02.2018, η οποία σημειωτέον δεν

προσκομίστηκε ούτε κατά την παρούσα δίκη της ανακοπής, ενώ επιπλέον, στην ως άνω από 20.02.2018, προσκομισθείσα προς έκδοση της διαταγής πληρωμής "Εξώδικη Δήλωση – Καταγγελία-Πρόσκληση", δεν αναγράφεται ότι με αυτή καταγγέλλεται η σύμβαση δανείου αλλά αναγράφεται ρητώς ότι με αυτή γνωστοποιείται απλώς στις ανακόπτουσες η επικαλούμενη, προγενέστερη, αναφερόμενη ως ήδη συντελεσθείσα, από 05.02.2018 καταγγελία, το περιεχόμενο της οποίας δεν αποδεικνύεται εγγράφως. Συνεπώς, δεν αποδεικνύεται εγγράφως, από τα ως άνω προσκομισθέντα προς έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής έγγραφα, ότι έλαβε χώρα καταγγελία της δανειακής σύμβασης, γεγονός παραγωγικό της επιδικασθείσας απαίτησης, κατά τον συμβατικό όρο υπό 12 και συνακόλουθα, δεν αποδεικνύεται εγγράφως ούτε το ληξιπρόθεσμο της οφειλής, το οποίο δημιουργείται από και δια της καταγγελίας, κατά τα ανωτέρω. Έτσι, η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής εκδόθηκε χωρίς να αποδεικνύεται εγγράφως η καταγγελία της ένδικης σύμβασης δανείου. Περαιτέρω, εφόσον ουδόλως αποδείχθηκε από κάποιο αποδεικτικό μέσο ότι η επικαλούμενη από 05-02-2018 καταγγελία της σύμβασης δανείου επιδόθηκε στις ανακόπτουσες, δεν αποδεικνύεται το ληξιπρόθεσμο και απαιτητό της ένδικης απαίτησης της καθ' ης, ενεργούσας ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία [redacted] αφού η προσκομισθείσα από 20-02-2018 εξώδικη δήλωση-καταγγελία-πρόσκληση συνιστά απλώς μία επιστολή ενημέρωσης των οφειλετών-ανακοπτουσών για το κλείσιμο του λογαριασμού και την σε προγενέστερο χρόνο καταγγελία της δανειακής σύμβασης, η οποία δεν δύναται να εξομοιωθεί με καταγγελία αφού δεν περιέχει αυτούσια τη σχετική δήλωση βούλησης της τράπεζας και δεν επέφερε τα αποτελέσματα αυτής, ήτοι δεν ενεργοποιήθηκε με αυτήν ο σχετικός συμβατικός όρος που παρείχε στη δανείστρια το δικαίωμα να αξιώσει την άμεση πληρωμή από τις ανακόπτουσες ολόκληρου του οφειλόμενου κεφαλαίου και των τόκων και δεν κατέστη το σύνολο του

ανεξόφλητου δανείου ληξιπρόθεσμο και απαιτητό (βλ. σχετικά ΑΠ 364/2025, Εφ Αθ. 28/2026, Εφ Πειρ. 314/2025, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ Νομος). Επιπλέον, ακόμα και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι η από 20-02-2018 Εξώδικη Δήλωση, επέχει θέση καταγγελίας, αυτή φέρει μόνο την ηλεκτρονική υπογραφή της ενεργούσας για την υπαλλήλου, ήτοι δεν φέρει πρωτότυπη, ιδιόχειρη υπογραφή, αλλά μηχανογραφημένη, με αποτέλεσμα να μην αποτελεί έγγραφο κατά την έννοια των άρθρων 443-444 ΚΠολΔ ενώ στην περίπτωση που ήθελε εκτιμηθεί ως φωτοαντίγραφο, η επιδοθείσα στους ανακόπτοντες από 20-02-2018 εξώδικη δήλωση δεν έφερε επικύρωση από δικηγόρο (ή άλλη αρμόδια αρχή) ότι αποτελεί ακριβές αντίγραφο εκ του πρωτοτύπου, το οποίο έστω και κατ' ελάχιστο χρόνο είχε στην κατοχή του. Ενόψει τούτων, ελλείπουν οι διαδικαστικές προϋποθέσεις για την έκδοση της προσβαλλόμενης Διαταγής Πληρωμής, δεδομένου ότι από τα προσκομισθέντα κατά την έκδοσή της έγγραφα, δεν αποδείχτηκε εγγράφως η καταγγελία της δανειακής σύμβασης και η επέλευση των αποτελεσμάτων που αυτή συνεπάγεται. Συνεπώς, οι εξεταζόμενοι λόγοι της ανακοπής κρίνονται βάσιμοι και κατ' ουσίαν.

4. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη από 04.09.2018 (
ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ μετά των συνεκδικαζόμενων Πρόσθετων Λόγων της, ως ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθεί η με αριθμό αταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, παρελκούσης της εξέτασης της βασιμότητας των λοιπών λόγων ανακοπής ως άνευ αντικειμένου, εφόσον κατατείνουν επίσης στην ακύρωση της ανακοπτομένης διαταγής πληρωμής (ΕφΑθ 4490/2021, ΕφΑΘ 4359/2021, ΤΝΠ Νόμος). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των ανακοπτουσών-ασκούντων προσθέτους λόγους, κατά παραδοχή νόμιμου σχετικού αιτήματός τους, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθής η ανακοπή και οι πρόσθετοι λόγοι, λόγω της ήττας της

(άρθρα 591 παρ. 1 εδ. α, 176 εδ. α, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Καταργεί τη δίκη ως προς τον Γεράσιμο Κονταράκη του Δημητρίου.

Συνεκδικάζει την από 04.09.2018 με και ανακοπή, με τους από 01-12-2025 με Πρόσθετους Λόγους και την από 25-04-2022 Αυτοτελή Πρόσθετη Παρέμβαση, αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Δέχεται την ανακοπή και τους Πρόσθετους Λόγους.

Δέχεται τυπικά την Αυτοτελή Πρόσθετη Παρέμβαση και απορρίπτει αυτήν κατ' ουσία.

Ακυρώνει την υπ' αριθμό Διαταγή Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Επιβάλλει τη δικαστική δαπάνη των ανακοπτουσών, την οποία ορίζει σε έξι χιλιάδες τετρακόσια ευρώ (6.400,00) εις βάρος της καθ' ης.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις ....30/6/2026. 2026,χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ ΛΟΓΩ ΑΔΕΙΑΣ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑ ΓΡΑΦΑΚΟΥ